

Til lovforslag nr. L 145. Betænkning afgivet af Udenrigsudvalget den 18. februar 1992

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod handel med Den Sydafrikanske Republik

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til udenrigsministeren, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af udvalgets spørgsmål til udenrigsministeren og dennes besvarelse heraf er optrykt som bilag til betænkningen.

Udvalget har endvidere modtaget skriftlige henvendelser fra Scan Trade Fruit ApS og Specialarbejderforbundet i Danmark.

Der er af et mindretal stillet et ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et mindretal inden for flertallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) bemærker i øvrigt:

Fremskridtspartiet havde langt hellere set, at samtlige sanktioner mod Den Sydafrikanske Republik blev ophævet, da demokratiseringsbestrebelserne ellers vil blive svækket og begrænset. Samtidig medfører den fortsatte danske enegang, at det sydafrikanske folk risikerer, at volden optrappes, og at afskaffelsen af apartheidpolitikken går i stå.

I øjeblikket er Den Sydafrikanske Republik på hastig vej væk fra apartheidpolitikken. Det

te har bl.a. betydet, at Nelson Mandela er blevet løsladt, at ANC er blevet tilladt, at flere apartheidlove er blevet ophævet, og at udviklingen går hen imod et demokratisk system med en ny forfatning og flere end 20 politiske partier etc.

Problemet med fortsatte sanktioner er, at den hvide sydafrikanske højrefløj føler, at præsident F. W. de Klerk sælger for kraftigt ud uden at få nok igen. Med andre ord støtter Danmark bedst demokratiseringsprocessen i Sydafrika og det sydafrikanske folk ved at åbne op for den internationale samhandel med Sydafrika. Hele landet lider under de hårde økonomiske og handelsmæssige sanktioner, der bl.a. betyder, at Sydafrika heller ikke får de meget nødvendige investeringer fra udlandet. De hvide på højrefløjen i Sydafrika er dybt frustrerede, og spændingerne i samfundet øges dag for dag med risiko for en voldsom optrapning af volden i Sydafrika.

Naturligvis har de internationale sanktioner medført, at Sydafrika er blevet gjort opmærksom på, at omverdenen var interesseret i udviklingen i landet, men sanktionerne har nu udspillet deres rolle og medvirker nu, desværre, til at fastholde Sydafrika i en økonomisk svag rolle, der betyder, at modsætningerne mellem befolkningsgrupperne øges i et ubehageligt omfang. Med en smule realitetssans bør man kunne indse, at liberaliserings- og demokratiseringsprocessen i Sydafrika ikke længere